

Sygn. akt VI GC 152/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marta Zalewska

Protokolant: Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2019 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) z siedzibą we W.

przeciwko: R. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. S. na rzecz powoda (...) z siedzibą we W. kwotę 7.906,55zł (siedem tysięcy dziewięćset sześć złotych, 55/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 24 listopada 2015r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 83.243,89zł (osiemdziesiąt trzy tysiące dwieście czterdzieści trzy złote 89/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 83.227,40zł od dnia 24 listopada 2015r. do dnia zapłaty

- 16,49zł od dnia 21 maja 2018r. do dnia zapłaty

III. w pozostałej części oddala powództwo

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.578zł (sześć tysięcy pięćset siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem kosztów procesu

V. zarządza zwrot pozwanemu od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 2.000zł (dwa tysiące złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

Sygn. akt VI GC 152/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 września 2019 roku

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka akcyjna 3 Spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanego R. S. kwoty 92 807,90 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od 24.11.2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami sądowymi i kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Podał, że pozwany zawarł z nim w dniu 8 grudnia 2014 r. umowę leasingu numer (...). Powód jako podmiot finansujący zobowiązany był nabyć od dostawcy

przedmiot leasingu, tj. samochód ciężarowy do 3,5 T P. (...). Pozwany jako korzystający zobowiązany był do zapłacenia powodowi w uzgodnionych ratach wynagrodzenia pieniężnego w wysokości i na warunkach określonych umową leasingu. W związku z naruszaniem przez pozwanego postanowień umowy powód skierował do niego wezwanie do zapłaty, a następnie po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu powód, pismem z dnia 29.07.2015 r. wypowiedział umowę leasingu. Ponieważ pozwany nie wykazywał woli ugodowego zakończenia sporu powód w dniu 30.07.2015 r. dokonał odbioru przedmiotu leasingu, a następnie zgodnie z ogólnymi warunkami umowy leasingu skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty wraz z informacją o rozliczeniu umowy leasingu. Na dochodzoną pozewem kwotę składają się następujące należności:

- kwota 7 527,72 zł – należność z tytułu niezapłaconych zafakturowanych rat leasingowych ;
- 536,28 zł – należność z tytułu innych zafakturowanych należności
- 148 647,72 zł – należność z tyt. opóźnienia w zwrocie przedmiotu leasingu, wyliczona zgodnie z postanowieniami OWU;
- 2 579,69 zł – należność z tytułu rozliczenia (w tym koszty windykacji)
- 16,49 zł – nota odsetkowa

Powód wyjaśnił, że powyższe należności zostały pomniejszone o wysokość 66 500 zł z z tytułu sprzedaży pojazdu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym i kolejnym piśmie k. 207 pozwany R. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powoda, wskazując, że żadnej umowy z tym podmiotem nie zawierał. Rzeczywistą stroną powodową w przedmiotowej sprawie powinna być spółka (...) SA (następca prawny (...) sp. z o.o. , dawniej (...) sp. z o.o. sp.ka) Ponadto pozwany zarzucił, że roszczenie zgłoszone w ramach nin. postępowania jest roszczeniem tożsamym z tym jakie zostało zgłoszone przez spółkę (...) SA w postępowaniu przed sądem Okręgowym we W. o sygn.. akt I Nc 746/17. Na rozprawie pełnomocnik pozwanego wycofał oba te zarzuty w odpowiedzi na pismo procesowe powoda, zatem okoliczności te okazały się niesporne, a więc sąd nie prowadził ustaleń i dowodów na nie. Ostatecznie pozwany zakwestionował cenę sprzedaży samochodu, o jaką powód pomniejszył swe należności w zakresie dokonanej w sposób swobodny wyceny pojazdu, wskazując, że kwota 66 000 zł jest zaniżona w kontekście ceny nabycia pojazdu i nienaruszonego stanu, w jakim znajdował się przedmiot leasingu w chwili odbioru. Zarzucił, iż do poszczególnych żądań odniesie się po przedstawieniu przez powoda wyliczenia i dokumentów na ich poparcie.

Po przekazaniu sprawy zgodnie z właściwością do tut. Sądu powód w piśmie z dn. 23.05.2019 r. podtrzymał żądanie pozwu przedstawiając szczegółowe wyliczenie dochodzonych przez siebie kwot. (k. 105- 108)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 grudnia 2014 r. pomiędzy podmiotami : (...) Spółka akcyjna 2 Spółka (...) z/s we W. (jako leasingodawca) , oraz (...) Bank SA z/s w W. (jako Bank) a pozwanym R. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) została zawarta umowa leasingu operacyjnego numer (...), na podstawie której powód jako leasingodawca zobowiązał się do nabycia i przekazania leasingobiorcy - pozwanemu na czas trwania umowy, przedmiotu umowy: (...). P. (...).

Umowa została zawarta na okres 84 miesięcy do dnia 22.12.2021 r.

Pozwany był zobowiązany do uiszczenia opłaty wstępnej , płatnej w dacie zawarcia umowy leasingu w wysokości 10 276,88 zł netto, 12 640,56 zł brutto. Ponadto pozwany zobowiązany był do uiszczania opłat leasingowych, przy czym opłaty nr 2-84, płatne w kwocie 2040,03 zł neto/ zatem brutto 2509,24 zł, kaucja gwarancyjna wynosiła 1 685,41 zł. Terminy płatności opłat leasingowych przypadały w odstępach comiesięcznych, do 22 dnia każdego miesiąca.

Integralną częścią umowy leasingu były Ogólne Warunki Umowy Leasingu z dn. 01.06.2014 r., których treść została leasingobiorcy doręczona przed zawarciem umowy leasingu. Ogólne warunki umowy leasingu zawierały następujące postanowienia:

W §12 ust. 1 OWU wskazano, że przez opłaty leasingowe rozumie się w szczególności: opłatę wstępną, miesięczne opłaty leasingowe, dodatkowe opłaty leasingowe, , kaucję wstępną oraz kaucję gwarancyjną.

Zgodnie z §12 ust. 2 OWU pozwany jako leasingobiorca był zobowiązany do terminowego uiszczania opłat leasingowych. Zgodnie z §12 ust. 3 OWU za wykonywanie czynności oraz usług dodatkowych leasingodawca pobiera od leasingobiorcy opłaty wg. stawek określonych w tabeli opłat, obowiązujących w (...) Spółka Akcyjna 2 SKA na dzień dokonywania czynności. Wskazano, że „Tabela opłat” oraz stawki opłat mogą ulec zmianie w trakcie obowiązywania umowy leasingu, w zależności od poziomu kosztów ponoszonych przez leasingodawcę z tyt. wykonywania czynności lub usług dodatkowych. Powyższe zmiany nie wymagały zawarcia aneksu do umowy leasingu. Informację o obowiązującej Tabeli opłat , leasingobiorca uzyskuje przy zawieraniu umowy leasingu a także w placówkach oraz na stronie internetowej leasingodawcy.

Zgodnie z ust. 4 terminy płatności opłat leasingowych uznaje się za zachowane wg. daty ich wpływu na rachunek leasingodawcy. W przypadku opóźnienia we wnoszeniu opłat leasingowych , leasingodawca uprawniony był do naliczania odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za każdy dzień opóźnienia.

W §24 ust. 1 OWU wskazano, że umowa może zostać przez Leasingodawcę wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym przed terminem jej zakończenia w przypadkach, m.in. gdy pkt a) leasingobiorca dopuszcza się zwłoki - w zapłacie- którejkolwiek z opłat leasingowych, pomimo wcześniejszego wyznaczenia mu na piśmie przez Leasingodawcę dodatkowego terminu do jej zapłaty z zagrożeniem możliwości wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym w przypadku nie uiszczenia tej opłaty w tym terminie.

W ust. 4 określono, że przypadku rozwiązania umowy w trybie określonym w ust. 1 lub ust. 2, wpłacone opłaty leasingowe nie będą podlegać zwrotowi. Leasingobiorca, w terminie 14 dni od dnia rozwiązania umowy zobowiązany jest do zapłaty na rzecz Leasingodawcy zaległych zafakturowanych opłat oraz odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy. Wysokość odszkodowania będzie wyliczona jako suma wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych (pomniejszonych o dyskonto z tytułu wcześniejszej spłaty) oraz kaucji gwarancyjnej, powiększona o poniesione przez Leasingodawcę wielkie koszty windykacji (w tym koszty wyceny i sprzedaży przedmiotu leasingu); a następnie pomniejszona o kwotę, jaką Leasingodawca uzyskał ze sprzedaży przedmiotu leasingu, lub w przypadku jego leasingu, o cenę netto przedmiotu stanowiącą podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu. W przypadku gdy sprzedaż przedmiotu leasingu lub zawarcie kolejnej umowy leasingu nie nastąpi w ciągu 30 dni od dnia jego przejęcia, określone powyżej zobowiązanie Leasingobiorcy- pomniejszone zostanie o wartość przedmiotu leasingu określoną przez powołanego przez Leasingodawcę rzeczoznawcę, z zastrzeżeniem, iż w przypadku gdy uzyskana w terminie późniejszym kwota ze sprzedaży przedmiotu leasingu lub stanowiąca podstawę zawarcia kolejnej umowy leasingu będzie niższa niż kwota z wyceny, leasingobiorca pokrywa brakującą różnicę. Do obliczania dyskonta stosowana będzie obowiązująca w ostatnim dniu roboczym miesiąca poprzedzającego miesiąc rozwiązania umowy, stopa jednomiesięczna WIBOR, z zastrzeżeniem iż kwota odszkodowania nie może być niższa niż pozostały do spłaty kapitał.

dowód: umowa leasingu operacyjnego z dn. 08.12.2014 r k. 109-111 Ogólne Warunki umowy leasingu z dnia 01.06.2014 r. k. 112

W związku z nieuregulowaniem przez pozwanego zobowiązań leasingowych powód pismem z dn. 12.06.2015 r. wezwał pozwanego do uiszczenia zaległości nieprzekraczalnym terminie 26.06.2015 r. , zastrzegając, że brak zapłaty spowoduje rozwiązanie umowy leasingu w trybie natychmiastowym. Wobec bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu, działając na podstawie § 24 ust. 1a i 27 OWUL powód pismem z dnia 22.07.2015 r. wypowiedział umowę leasingu w trybie natychmiastowym i zażądał zwrotu przedmiotu leasingu.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 12.06.2015 r.; wypowiedzenie umowy z dnia 22.07.2015 k. 117-118

Po rozwiązaniu umowy leasingu, w dniu 30 lipca 2015 r. przedmiot leasingu został odebrany przez powoda, który następnie przystąpił do jego zagospodarowania, zgodnie z umową i ogólnymi warunkami. Powód zlecił rzeczoznawcy samochodowemu wykonanie opinii mającej na celu ustalenie stanu przedmiotu leasingu i jego wycenę. Wg. wyceny rzeczoznawcy sporządzonej na dzień 11.08.2015 r. wartość rynkowa netto samochodu została określona na kwotę 89 900 zł. Samochód posiadał szereg ubytków skazanych w opinii rzeczoznawcy.

Począwszy od 12.08.2015 r. przedmiot leasingu był oferowany do sprzedaży na aukcji internetowej (w trybie licytacji lub kup teraz) z ceną wywoławczą 89 900 zł. W związku z brakiem ofert cena była co 5 dni wielokrotnie obniżana i przedmiot leasingu został sprzedany w dniu 12.10.2015 r. za cenę 66 500 zł. (14 aukcja) Z tytułu sprzedaży w/w pojazdu powód wystawił w dniu 13.10.2015 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 66 500 zł netto (81 795 zł brutto)

Dowód: potwierdzenie odbioru przedmiotu leasingu k. 126, opinia rzeczoznawcy z dn. 11.08.2015 r. k. 127-128, zdjęcia przedmiotu leasingu k. 176-180, historia aukcji pojazdu k. 184-185, faktura VAT z dn. 13.10.2015 r. wystawiona z tyt. sprzedaży pojazdu na aukcji internetowej k. 187

Zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 16.12.2014 r. cena nabycia pojazdu: P. (...) rok prod. 2014 r. przez leasingodawcę wynosiła 168 540,75 zł brutto (137 025 zł netto) (k. 175)

Dowód: faktura zakupu pojazdu k. 175

Po sprzedaży auta powód dokonał rozliczenia umowy leasingu. W dniu 24 listopada 2015 r. powód wystawił notę obciążeniową o numerze (...) obciążając pozwanego kwotą 84 727,41 zł tytułem odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy wyliczonego w sposób określony w § 24 OWU, przy czym w kwocie tej mieściła się :

- kwota 148 647,72 zł – jako suma przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych (pomniejszonych o dyskonto z tyt. wcześniejszej spłaty) wraz z kaucją gwarancyjną / opłatą końcową
- kwota 2 579,69 zł stanowiąca tzw. inne koszty niezafakturowane, w tym: wynagrodzenie firmy windykacyjnej, koszty wyceny, koszty ZWT, transport.

Suma powyższych wartości tj. 151 227,41 zł została pomniejszona o kwotę 66 500 zł jako wartość netto uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu.

Termin płatności powyższej należności wyznaczono na dzień 08.12.2015 r.

Dowód: nota obciążeniowa z dn. 24.11.2015 r. k. 123, wyliczenie dyskonta k. 124, k. 197-

Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy, powód pismem z dnia 24.11.2015 r. skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 92 807,90 zł wraz z informacją o rozliczeniu umowy leasingu. Na kwotę 92 807,90 zł przypadającą do zapłaty składały się następujące należności:

- 7 527,72 zł – zapadłe, niezapłacone opłaty leasingowe;
- 536,28 zł – inne zafakturowane należności;
- 16,49 zł – noty odsetkowe
- 84 727,41 zł – odszkodowanie naliczone zgodnie z §24 OWU, zgodnie z notą (...)

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 24.11.2015 r. wraz z rozliczeniem należności k. 122v

Za przygotowanie wyceny przedmiotu leasingu powód został obciążony kwotą 2460 zł, na podstawie faktury VAT nr (...) z dn. 24.08.2015 r., z czego na pojazd pozwanego przypadła kwota **246 zł** (dowód: faktura k. 186)

W związku z odebraniem pojazdu pozwanemu powód poniósł koszty wykonania przeglądu pojazdów za okres 01.08.2015 – 31.08.2015 w kwocie 7 269,70 zł, z czego koszt przeglądu pojazdu pozwanego stanowił kwotę **378,82 zł** na podstawie faktury VAT nr (...) z dn. 16.09.2015 r. (dowód: faktura k. 188)

Powód poniósł także koszty z tytułu wykonania usługi transportu pojazdu z Ustajnowy Górnej do W. na kwotę **833,69 zł**, co wynika z faktury nr (...) z dnia 18.08.2015 r. (dowód: faktura k. 29, 32)

Na poczet zawartej umowy pozwany uiszczył jedynie opłaty leasingowe nr 1-5, natomiast pozostałe raty 6 - 8 (za okres rozliczeniowy maj – lipiec 2015r.) zostały przez powoda zafakturowane, lecz nie były przez pozwanego zapłacone. Były to faktury nr (...) (dowód: fv k. 194-196) na łączną kwotę **7 527,72 zł** - wysokość każdej z opłat wynika z harmonogramu opłat leasingowych zawartego w pkt 7 umowy leasingu;

Natomiast raty nr 9 - 84 nie były ani zafakturowane, ani zapłacone.

Dokument stanowiący dyskonto - wykazujący niezapłacone przez pozwanego i niezafakturowane przez powoda raty leasingowe nr 9 - 84 wyliczone zgodnie z harmonogramem opłat leasingowych, o którym mowa w pkt 7 umowy leasingu - suma tych kwot (**148 647,72 zł**) została ujęta w rozliczeniu z dnia 24.11.2015 r. jako „suma przewidzianych w umowie, a niezapłaconych opłat leasingowych (pomniejszonych o dyskonto z tytułu wcześniejszej spłaty) wraz z kaucją gwarancyjną/opłatą końcową" (dowód; k. 197)

Powód wystawił także fv za wezwania do zapłaty: w dniu 4.05.15r. na kwotę 97,17, 12.06.15r. na kwotę 158,67 zł, 1.06.15r. na kwotę 121,15 zł i w dniu 13.07.15r. na kwotę 158,67 zł (dowód: fv k. 189-192). Na należność powoda złożyły się odsetki za opóźnienie w płatnościach rat 3-5 i płatności za usługę rejestracji, na co powód wystawił notę z dnia 1.06.15r. , której pozwany nie kwestionował (dowód: nota k. 193). Stanowiła ona kwotę **16,49 zł**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów, które uznał za wiarygodne bowiem ich treść i autentyczność nie były kwestionowane przez strony w trakcie procesu.

Na rozprawie w dniu 17 września 2019 r. Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, powołane przez pozwanego na okoliczność rzeczywistej wartości pojazdu uznając go nie istotny dla rozstrzygnięcia sprawy. (art. 227 kpc).

Sąd zważył, co następuje.

Strony zawarły umowę leasingu (podpisy obu stron na dokumentach umowy), która została przez powoda (leasingodawcę) wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym wobec opóźnienia się pozwanego w zapłacie opłat leasingowych. Poza sporem pozostawało także to, że po odebraniu pozwanemu pojazdu objętego wcześniej leasingiem, został on na zlecenie powoda sprzedany oraz, że ze sprzedaży przedmiotu leasingu powód otrzymał kwotę 66 500 zł netto. W toku sporu pozwany kwestionował: prawidłowość wyceny pojazdu oraz kwotę za jaką powód sprzedał samochód, zarzucając zbyt niską cenę. W sposób ogólny zakwestionował wysokość dochodzonej pozwem należności.

Powód wytaczając przedmiotowe powództwo przedstawił dowody na poparcie jego zasadności. Jako podstawę kwot dochodzonych pozwem wskazał § 24 ust. 1 i 4 ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego. Powód wykazał przesłanki uzasadniające rozwiązanie umowy przed terminem z przyczyn leżących po stronie leasingobiorcy (zaległości w ratach leasingowych). Powód wykazał także w przeważającej części zasadność naliczonego pozwanemu odszkodowania, które pozostawało zgodne z §24 ust 4 OWU, a także treścią art. 709¹⁵ k.c, który reguluje kwestię wzajemnych rozliczeń stron po wypowiedzeniu umowy leasingu przez finansującego w przypadku okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność. Przepis ten stanowi, że w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać

od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Artykuł 709¹⁵ k.c. ma na celu zrekompensowanie szkody poniesionej przez leasingodawcę, zakupującego przedmiot leasingu z własnych środków wedle wyboru leasingobiorcy, z zamiarem osiągnięcia zysku z oddania go do używania, a nie na własne potrzeby. Cel kompensacyjny zostaje spełniony przez natychmiastową spłatę wszystkich przewidzianych umową, niezapłaconych jeszcze rat, pomniejszonych o korzyści wynikające z wcześniejszej spłaty oraz przedwczesnego rozwiązania umowy. Nie jest taką korzyścią samo odzyskanie przedmiotu leasingu, skoro w założeniu nie miał on służyć leasingodawcy i jako taki jest dla niego bezwartościowy. Jest nią natomiast bądź zysk z powtórnego oddania rzeczy w leasing, bądź cena z jej sprzedaży, przy czym leasingobiorca, który doprowadził do rozwiązania umowy, nie może oczekiwać od leasingodawcy ponadprzeciętnego wysiłku w poszukiwaniu kolejnego leasingobiorcy czy optymalnego nabywcy. Korzyść to cena a nie wartość pojazdu w chwili odbioru, do majątku powoda bowiem wpłynęła cena ze sprzedaży, a nie pojazd o określonej teoretycznie wartości. Dodać przy tym należy, iż zgodnie z zasadą swobody umów strony uregulowały sposób rozliczenia po przedterminowym zakończeniu leasingu w myśl w/w przepisu kc. Umownie zatem wskazały, iż należność powoda pomniejsza się o cenę sprzedaży samochodu. W myśl powołanej regulacji art. 709 15 kc korzyść taką stanowi dokonanie tzw. sprzedaży poleasingowej, w przypadku której uzyskanie korzyści należy wiązać z realnie powstałym, a nie tylko możliwym do uzyskania, dochodem z rzeczy, a więc przede wszystkim z uzyskaną przez leasingodawcę (sprzedawcę) ceną sprzedaży. Źródłem ceny jest tu wprawdzie umowa sprzedaży, jednakże stanowi ona konsekwencję wcześniejszego rozwiązania umowy leasingu i zarazem wykonanie przyjętego przez leasingodawcę kontraktowego obowiązku sprzedaży przedmiotu leasingu po wykonaniu uprawnienia do rozwiązania umowy, przewidzianego w art. 70915 k.c. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2013 r. V CSK 566/12). W tym zakresie ugruntowane jest orzecznictwo tak SN, jak i sądów powszechnych, że cena uzyskana ze sprzedaży przedmiotu leasingu jest korzyścią w rozumieniu tego przepisu. Wynika z niego, że finansujący jest uprawniony po rozwiązaniu umowy leasingu dochodzić odszkodowania w celu przywrócenia położenia, w jakim znajdowałby się, gdyby korzystający należycie wykonał swoje zobowiązanie. Ze względu na to, że odszkodowanie nie może przewyższyć uszczerbku w majątku poszkodowanego, należne finansującemu odszkodowanie podlega pomniejszeniu o uzyskane przez niego korzyści, do których zalicza się m.in. wartość rzeczy zwróconej przez korzystającego. W razie zaś sprzedaży tej rzeczy, korzyść leasingodawcy wyznacza cena uzyskana ze sprzedaży. (Por. wyroki SN: z 15.02.2008 r., I CSK 354/07, LEX nr 361435; z 28.01.2010 r., I CSK 216/09, LEX nr 577676; z 14.07.2010 r., V CSK 4/10, OSNC 2011/3, poz. 29; z 9.09.2010 r., I CSK 641/09, LEX nr 688506; z 26.10.2011 r., I CSK 715/10, LEX nr 1102842; z 13.01.2012 r., I CSK 176/11, LEX nr 1131111; z 12.12.2013 r., V CSK 566/12, OSNC 2014/10, poz. 102; wyrok SA w Łodzi z 4.03.2016 r., I ACa 1318/15, LEX nr 2017712.)

Uzyskanie korzyści należy bowiem wiązać z realnie powstałym, a nie tylko możliwym do uzyskania dochodem z rzeczy, a więc przede wszystkim z uzyskaną przez leasingodawcę (sprzedawcę) ceną sprzedaży, chyba że leasingodawca jako wierzyciel zaniedbał obowiązku z art. 354 § 2 kc należytego współdziałania z dłużnikiem celem niepowiększenia szkody czy jej minimalizacji. Takich okoliczności faktycznych mających świadczyć o zaniedbaniu powoda pozwany nie wskazał. Wszak o takim zaniedbaniu nie może świadczyć samo prze się rzekoma zbyt niska wycena pojazdu, skoro powód i tak sprzedał go po 2 miesiącach w sposób ciągły prowadzonej aukcji po cenie niższej niż wyceniony pojazd. Nie była istotna wycena pojazdu, na co pozwany chciał prowadzić dowód z opinii biegłego lecz to, czy cena uzyskana ze sprzedaży jako rzekomo zbyt niska wynikała z jakiś zaniedbań czy celowych zaniechań cz y działań powoda na szkodę pozwanego. Takich okoliczności w sprawie brak, a nie można było ich domniemywać li tylko na podstawie wyceny biegłego, która miałyby wskazywać na wyższa wartość niż wyceniony przez powoda samochód. Zresztą samochód wbrew zarzutom pozwanego miał uszkodzenia w chwili odbioru po zakończeniu leasingu, był też używany przez okres ponad pół roku, co powoduje spadek jego wartości rynkowej. W świetle powyższego brak było podstaw do uwzględnienia zarzutu pozwanego dotyczącego nieprawidłowej wyceny pojazdu przez powoda i zbycie przedmiotu leasingu za zaniżoną cenę. W przedmiotowej sprawie po odzyskaniu przedmiotu leasingu w dniu 30 lipca 2015 r. strona powodowa przystąpiła niezwłocznie do procedury jego sprzedaży. Została sporządzona wycena przedmiotu leasingu i pojazd został wystawiony na aukcji internetowej. Począwszy od 12.08.2015 r. powód ponawiał aukcje, które jednak kończyły się bez rezultatu. W związku z brakiem ofert cena była b. stopniowo obniżania. Przedmiot leasingu został ostatecznie zbyty na 14. aukcji w dniu 12.10.2015 r. za cenę 66 500 zł. W tej sytuacji brak podstaw aby

przedstawioną przez powoda prywatną wycenę przedmiotu leasingu kwestionować. Bezskuteczne aukcje świadczą o tym, że sprzedaż przedmiotu leasingu za ustaloną przez rzeczoznawcę cenę nie była możliwa, i świadczą o tym, że cena jaką ostatecznie uzyskał powód była realną w tamtym czasie ceną do uzyskania na rynku.

W odniesieniu natomiast do poszczególnych należności dochodzonych nin. pozwem, pozwany kwestionując w sprzeczności ogólnikowo wysokość dochodzonego roszczenia nie sformułował w tym względzie żadnych konkretnych zarzutów. Tym niemniej sąd weryfikując zasadność poszczególnych należności nie uwzględnił dochodzonej przez powoda kwoty 1500 zł stanowiącej bliżej niesprecyzowane koszty ZWT. Należność z tego tytułu pozostała nieudowodniona, brakowało nawet twierdzeń, co to za należność.

Sąd pomniejszył także należność dochodzoną pozwem o koszty wezwań do zapłaty, których zwrotu powód domagał się w łącznej kwocie 536,28 zł. W pierwszej kolejności należy wskazać, że wystawienie faktur na w/w kwoty (k. 189-192) było bezpodstawne, bowiem nie miała tu miejsca żadna transakcja podlegająca opodatkowaniu podatkiem VAT tj. nie miała miejsca dostawa towaru lub świadczenie usługi. Zastrzeżenia budzi także wysokość dochodzonej z tego tytułu kwoty. Powód liczy koszty za 4 wezwania, przy czym przedłożył tylko dwa, a w dodatku co do tych dwóch wezwań liczy kwotę 97,17 zł za jedno i kwotę 158,67 zł za drugie. Nie jest wiadomym, skąd tak znaczna wysokość tych kosztów, bo z zasady koszt wysyłki wezwania na poczyni to kwota kilku złotych. Powód nie przedstawił tzw. Tabeli opłat jaką przywoływał w owu, zatem brak źródła umownego na obciążenie pozwanego kwotami wezwań do zapłaty wskazanymi w fv, brak też 2 wezwań.

Z uwagi na to, że żądanie zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od pełnej kwoty należności głównej 92 807,90 zł nie było uzasadnione (tzw. odszkodowanie nie stanowi należności za sprzedaż czy usługi w myśl w/w ustawy), sąd zasądził je jedynie od kwoty 7 906,55 zł jako zaległym rat leasingowych, powstałych przed rozwiązaniem umowy, orzekając jak w pkt I wyroku. Odsetki dochodzone na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych mogą być należne wierzycielowi będącemu stroną transakcji handlowej. Stronie powodowej należały się odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot: 1/7 527,72 zł stanowiącej zapadłe, a niezapłacone 3 opłaty leasingowe (faktury k. 194-196) 2/ 378,83 zł stanowiącej należność z tytułu wykonanego przeglądu pojazdu (usługa), której podstawą obciążenia pozwanego był §12 ust. 3 OWU. Odsetki podlegały zasądzeniu od dnia 24 listopada 2015 r. do dnia zapłaty. (pkt I wyroku) za okres opóźnienia.

W pkt II wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 83 243,89 zł jako odszkodowania za rozwiązanie umowy leasingu na podstawie art. 709¹⁵ k.c. oraz § 24 ust. 1 i ogólnych warunków umowy leasingu - co do należności głównej. Od tej kwoty zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 kc. (pkt II wyroku) W pozostałym zakresie, ponad uwzględnioną kwotę 91 150,44 zł, powództwo podlegało oddaleniu jako niewykazane (pkt III wyroku)

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 kpc wkładając obowiązek ich poniesienia w całości na stronę pozwaną. Sąd miał na uwadze ostateczny wynik sprawy, oraz okoliczność iż powód uległ w swym żądaniu tylko w 2%. Na zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 578 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, złożyła się opłata sądowa od pozwu 1161 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5400 zł ustalone na podstawie §2 pkt 6 Rozporządzenia MS z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (DZ.U. z 2015 r. poz. 1804) 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W pkt IV wyroku Sąd zarządził zwrot na rzecz pozwanego kwoty 2000 zł, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki, orzekając na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych.